

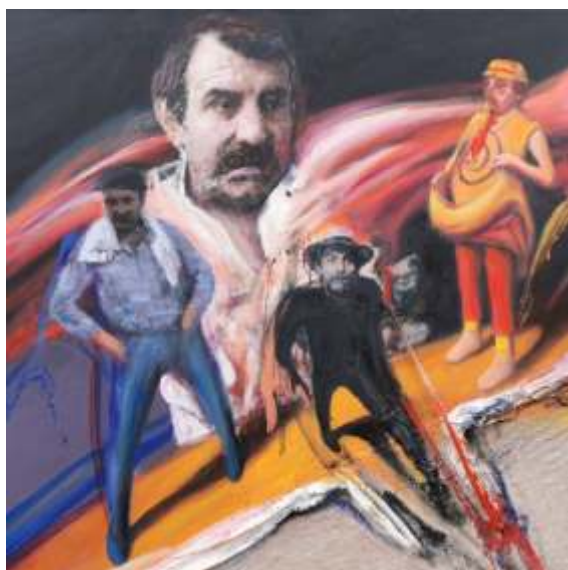
Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“ Зајечар

28.
ФЕСТИВАЛ
„ДАНИ ЗОРАНА РАДМИЛОВИЋА“
ОД 18. ДО 25. ОКТОБРА 2019.

Билтен

7

- „Представа Хамлета у селу Мрдуша Доња“ одушевила зајечарску публику
- Добитник „Зорановог брка“ Жељко Еркић
- „Има нека тајна веза“ на малој сцени у Котлујевцу

„УМЕТНОСТ ЈЕ ЕСЕНЦИЈА ЛЕПОТЕ КОЈА ОД ЗЛА ТРЕБА ДА НАС БРАНИ“

Хамлет из Мрдуше Доње - комедија и критика времена данашњег

У такмичарској конкуренцији 28. „Дана Зорана Радмиловића“ ове године је и Народно позориште Републике Српске са „Представом Хамлета у селу Мрдуша Доња“ која је одиграна шесте фестивалске вечери. Пред зајечарском публиком била је поставка чувеног Брешановог текста коју као режисер потписује Никола Пејаковић. По њему не постоји ништа актуелније, у овоме часу, од Брешана. „Не постоји ништа мудрије, паметније и тачније речено о нама са ових балканских простора, о нашем менталитету, него што су рекли Нушић и Брешан. А између њих – Ковачевић.“ - наводи

Пејаковић у тексту који прати представу. Глумачки ансамбл Народног позоришта Републике Српске је ову причу о менталитету и накарадној филозофији живота претворио у представу која се базира и на комедији и на критици времена данашњег. Иако је од њеног настајања прошло више од пола века, време није отупело њену оштрицу, па она и данас подбада, критикује и извргава руглу, говорећи о властољубивости, похлепи и примитивизму истовремено показујући да промена система не значи и промену менталитета. Зато без имало проблема проналази пут до данашњег гледаоца. То су потврдили и Зајечарци који су дуготрајним аплаузом поздравили глумачки ансамбл Народног позоришта Републике Српске. Награда за глумца вечери припала је Жељку Еркићу за улогу Букаре.

„Ово је једна од најомиљенијих награда, једна од најпрестижнијих, за једног глумца ово је награда коју пожели да добије, да ради овај посао управо због ове награде. Наравно, постоји и она главна награда која је још боља и још већа, још значајнија. А и само име Зоран Радмиловић све говори.“ - казао је новинарима добитник Зорановог брка Жељко Еркић.

„Хамлета у Мрдуши Доњој“ у Народног позоришту Републике Српске радили смо заједно, био је то тимски рад. - појашњава Еркић. „Сви смо све време на сцени, заједно. Нико нема неког посебног издвојеног простора на сцени. Ту идеју имао је редитељ Никола Пејаковић који је ту читаву причу померио у данашње време и тиме приближио ликове. Рекао је да су ти ликови овдашњи политичари који су искористили лов у мутном, а

коришћење дијалекта који они, на жалост и данас имају, олакшало је да их препознамо и остваримо на сцени.“ - објашњава Еркић.

Владимир Ђорђевић који је тумачио Учитеља каже да је глумачка екипа препознала ситуацију, тема им је била блиска и оно што се догађа на сцени код публике добро пролази. „Публика у Зајечару је доста добро реаговала овде, иако није одмах прихватила језик представе.“

Уочи представе, управник Народног позоришта Републике Српске Ненад Новаковић представио је књигу „Петер Хандке у Народног позоришту Републике Српске“. Ово издање садржи дела Хандкеа, једног од најбољих драмских писаца на свету, овогодишњег добитника Нобелове награде, која су извођене у овом позоришту.

Иво Брешан - хрватски књижевник (1936 – 2017.) који се у књижевности јавио приповеткама и есејима. Први драмски текст „Четири подземне ријеке” објавио је 1970. а пуну афирмацију донела му је „Представа Хамлета у селу Мрдуша Доња“, произведена 1971. у загребачком Театру & TD. Ова друштвено-критичка комедија заснована је на поређену Шекспировог Хамлета са збиљом малена села у Далматинској загори. Текст критикује тоталитаризам и заснива се на вештом вођењу радње, једрој и експресивној морлачкој штокавици и гротескној наративној визури. И каснији Брешанови драмски текстови заснивају се на сродноме драмском поступку, одликује их интертекстуалност пошто се у подлози најчешће појављује неки познати текст из светске драмске традиције, чији се мотиви преосмишљавају и преносе у савремену збиљу, гротеска, сукоб слободног појединца с репресивном политичком праксом, иронизација примитивизма, архетипске ситуације, живо и духовито вођен дијалог. Брешан је писао и филмска сценарија, испрва с Крстом Папићем, затим за Вељка Булајића, а потом за свог сина Винка Брешана, редитеља.

За Представу Хамлета у селу Мрдуша Доња награђен је 1972. године Стеријином и Гавелином наградом, а за „Свечану вечеру у погребном подузећу“ добио је Гавелину награду 1979. године. За роман „Катедрала“ 2008. је добио награду Ксавер Шандор Гјалски.

Никола Пејаковић је завршио средњу ликовну школу, а затим и позоришну режију на Факултету драмских уметности у Београду. Глумио и више филмова: Ми нисмо анђели, Лепа села лепо горе, Ране, Небеска удица, Рат уживо, Црни Груја, Пад у рај, Стадо и др. Познат као сценариста филмова и ТВ серија Лепа села лепо горе, Рат уживо, Ледина и Вратиће се роде, Месо, а режирао је и култну ТВ серију Сложна браћа. Добитник је више награда за режију. За режију Народног посланика добио награду на VII Међународном фестивалу комедије „Мостарска липа“, 54. Стеријином позорју и плакету удружења Град за развој позоришне сцене у Републици Српској. Био је члан бенда „Коља и Смак Белог Дугмета“. Иако је са својим бендом снимлио два албума, они никад нису постигли комерцијални успех, али интересантни текстови и музика су остали веома запажени.

Има нека тајна веза

Глумац Милан Димић извео је вечерас на Фестивалу малих позоришних форми, монодраму „Има нека тајна веза“ посвећену српском песнику, књижевнику и телевизијском аутору Душку Трифуновићу. Монодрама прати живот Трифуновића од одласка из Сарајева до доласка у Нови Сад, где одвојен од деце и жене, живи и путује у немаштини, само са једном картом коју користи у возу. Представа „Има нека тајна веза“, у којој има много Трифуновићеве поезије, музике и доживљаја, настала је на четвртој години глуме Димића у Бањалуци. Млади глумац је сам режирао, радио драматургију, месецима скупљао податке и направио концепт драме.

„Долазим са Пала где се одржавају вечери посвећене Душку Трифуновићу. Пошто сам био редовни посетилац ових вечери заволео сам Душкову поезију. Овом представом покушавам да оживим лик и дело великог уметника који је, чини ми се, неправедно запостављен. Био је ванвременски песник и заинтересовао ме је његов скромни живот. Људи чак и не знају да је он аутор многих познатих песама и да је писао велике хитове за Бијело дугме, Арсена Дедића, Индексе. То ме је надахнуло. Задатак није био нимало лак, а у монодрами играм писца у првом лицу. Поред Душка, појављује се још шест ликова које суптилно увлачим у читаву причу. То су његови познаници и колеге. Представа је одлично прихваћена код публике, која је одушевљена што се неко тако млад бави песницима и поезијом. Моја мобилна монодрама се може играти било где и захвалан сам професорима што су нам дали овај задатак, јер ме испуњава и увек ми је велики изазов и част да је играм. Представа се игра широм Босне и Херцеговине и региона, и искрено се надам да ће се играти још дуго“ рекао је млад и талентован глумац Милан Димић.

Монодрама „Има нека тајна веза“ доживела је у Зајечару своје двадесет осмо извођење. До сада је наступала на бројним фестивалима: Данима Бранка Радичевића у Новом Саду где је добила Бранкову награду, у Мостару на Шантићевим вечерима поезије, на Театар Фесту у Бањалуци.

Отворена изложба слика „Лица земље и лица људи“

У Радул беговом конаку, као део пратећег програма „Дана Зорана Радмиловића“ отворена је изложба слика „Лица земље и лица људи“ сликара мр Драга Симића из Лознице. Поставка обухвата циклус од 22 дела, жанровски богатог опуса. Симић је кроз изложене слике испричао причу о пределима и људима из свог краја, а портретима наших знаменитих личности и пејзажима, настојао је да прикаже везу између људи и места одакле су потекли.

„Лица људи или лица земље свакако су сликарева искуства која сежу и ван граница платна, а сва се опет могу сажети у само једној слици, била то зелена пространства, портрети обичних људи, Иво Андрић...“ забележила је историчарка уметности Марина Цветановић у каталогу који прати Симићеву изложбу. Говорећи на отварању изложбе, Марина Цветановић навела је да Драго Симић сваки пут донесе нешто ново, а његову уметност сажела у реченицу: „Шта год види - доживи, што доживи - наслика, што наслика - оживи“.

Мр Драго Симић рођен је у Пелагићеву 1963. године. Академију ликовних уметности завршио је у Сарајеву у класи професора Миливоја Унковића. Излагао је на 40 самосталних и 50 колективних изложби у земљи и иностранству, а запослен је у Центру за културу „Вук Караџић“ у Лозници. Један је од оснивача и организатора Ђачке ликовне колоније и Међународне мултимедијалне студентске колоније у Тршићу.

Положај и перспектива младих позоришних уметника у Србији данас

„У позориштима Србије један од кључних проблема јесте обнављање кадрова што је главни кочничар перспективе“ казао је модератор трибине, драматург Жељко Хубач, одржане у оквиру пратећег програма Фестивала на тему Положај и перспектива младих позоришних уметника у Србији данас. По њему, неопходно је пронаћи решење и једно од могућих је низ фестивала младих позоришних аутора у Србији, као и да се на фестивалима којих има пуно у Србији, ова тема наметне, како би се у тим микросрединама учинио неки помак који није системски, али је ипак помак. Хубач је као примере добре праксе учесницима трибине навео начине који се примењују у позориштима у Немачкој и Шведској, различитим покушајима да се што већи број младих људи инволвира у процес и то на нивоу основног од мајстора декора до редитеља, глумца, драматурга. Различити методи се примењују, а један од њих на који је Хубач указао, је формирање мале сцене (60 до 80 гледалаца) и мали буџети који су искључиво намењени младим ауторима. Оваква пракса могла би да се примени и у позориштима у Србији, сматра Хубач. На трибини су могла да се чују искуства не само из Србије, већ и из Хрватске и Републике Српске о којима су говорили Спасоје Ж. Миловановић, директор Народног позоришта Ниш, Ненад Новаковић, директор Народног позоришта Републике Српске, Душко Љуштина, управитељ казалишта Ulysses у Загребу, Миран Хајош, равнатељ Казалишта у Вировитици и Вујадин Милошевић глумац и члан градског већа у Зајечару задужен за културу.

Данас на програму

Центар за културу у Котлујевцу, 18ч
Српска сцена „позориште „Мерлин“,
Темишвар
ДОН ЖУАН ИЗ ЛЕУШИЋА
Игра: Марко Аџић

Сала позоришта у 12ч
Казалиште Вировитица
СЕКСИ РУБЉЕ
Текст: Мишел Римл
Режија: Леа Анастасија Флегер
Играју: Власта и Игор Голуб

Сала позоришта, 20ч
Звездара театар, Београд
ОСАМА-КАСАБА У ЊУЈОРКУ
Текст: Владимир Кеџмановић
Режија: Дарко Бајић

28. Међународни позоришни фестивал „Дани Зорана Радмиловића“

Петак 18.10.2019. у 20.00ч

**Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“, Зајечар
ПЕТРА**

Текст : Ирфан Менсур / по мотивима Ричарда Лорца /
Режија: Ирфан Менсур

Субота 19.10.2019. у 20.00ч

**Казалиште "Ulysses", Загреб и Београдско драмско позориште
КО СЕ БОЈИ ВИРЏИНИЈЕ ВУЛФ**

Режија: Ленка Удовички
Текст: Едвард Олби

Недеља 20.10.2019. у 20.00ч

**"Радионица интеграције", Београд
ДОК НАС СМРТ НЕ РАЗДВОЈИ**

Текст: Мира Фурлан
Режија: Предраг Мики Манојловић

Понедељак 21.10.2019. у 20.00ч

**Камерни театар 55, Сарајево
СЈЕЋАШ ЛИ СЕ ДОЛИ БЕЛ**

Режија и адаптација: Кокан Младеновић
Текст: Абдулах Сидран

Уторак 22.10.2019. у 20.00ч

**Атеље 212, Београд
ПЕТРИЈИН ВЕНАЦ**

Текст: Драгослав Михаиловић
Режија: Бобан Скерлић

Среда 23.10.2019. у 20.00ч

**Народно позориште Републике Српске, Бањалука
ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА У СЕЛУ МРДУША ДОЊА**

Текст: Иво Брешан
Режија: Никола Пејаковић

Четвртак 24.10.2019. у 20.00ч

**Звездара Театар, Београд
ОСАМА – КАСАБА У ЊУЈОРКУ**

Режија: Дарко Бајић
Текст: Владимир Кеџмановић

Петак 25.10.2019. у 20.00ч

**Казалишта Морузгва, Загреб, Хрватска
БРОДОЛОМКЕ**

Ауторски пројекат према идеји Ане Марас Хармандер
Режија: Крешимир Доленчић

2. ФЕСТИВАЛ МАЛИХ ПОЗОРИШНИХ ФОРМИ **Дом културе у Котлујевцу**

Субота 19.10.2019. у 18.00

Удруга Арт Вита

СВЕ ШТО САМ ПРЕШУТЈЕЛА

Текст: Миа Беговић

Редитељ: Иван Лео Лемо

Игра: Миа Беговић

Недеља 20.10.2019. у 18.00

Театар Кабаре, Тузла

КРОЈЦЕРОВА СОНАТА

Текст: Л. Н. Толстој, по мотивима адаптације Ненси Харис

Режија: Небојша Брадић

Игра: Владо Керовић,

Понедељак 21.10.2019. у 18.00

Dos Puntos, Београд

ЛОВ НА СРНЕ

Текст и режија: Срна Ланго

Дизајн музике и аранжмани: Владимир Рацковић

Игра: Срна Ланго

Уторак 22.10.2019. у 18.00

Тигар театар, Задар

СПАВАЈУ ЛИ РИБЕ

Текст: Јенс Рашке

Режија: Роберт Рапоња

Игра: Вјера Видов

Среда 23.10.2019. у 18.00

Милан Димић, Бањалука

ИМА НЕКА ТАЈНА ВЕЗА

Игра: Милан Димић

Четвртак 24.10.2019. у 18.00

Српска сцена при позоришту за децу и младе „Мерлин“, Темишвар, Румунија

ДОН ЖУАН ИЗ ЛЕУШИЋА

Текст: Борисав Атанасковић

Сценска поставка и режија: Мадалина Петре Гитеску

Игра: Марко Аџић

Петак 25.10.2019. у 18.00

Народно позориште у Београду/Сцена „Радионица“

КОД КУЋЕ/КАБУЛ

Текст: Тони Кушнер

Режија: Жељко Ђукић

Игра: Душанка Стојановић Глид

ПОКРОВИТЕЉИ ФЕСТИВАЛА:

Република Србија
Министарство културе и информисања

ПРИЈАТЕЉ ФЕСТИВАЛА:

СПОНЗОРИ ФЕСТИВАЛА:

ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ

BANCA INTESA

Raiffeisen
BANK

RAMONDA

MOUNTAIN HOTEL & SPA

Народно позориште Тимочке Крајине -

Центар за културу

„Зоран Радмиловић” Зајечар

019/ 425 426

pozoristezajecar@gmail.com

Тимочке буне 16, 19000 Зајечар

Издавач: Народно позориште Тимочке Крајине - Центар за културу „Зоран Радмиловић“ Зајечар; За издавача: Владимир Ђуричић; Редакција: Биљана Глишић, главни и одговорни уредник; Јелена Бујдић Кречковић, новинар; Лидија Џунов, новинар; Татјана Галић Зетовић, фотограф; Сања Митић Јеленковић, лектор и коректор; Мирослав Каменковић, сарадник; Јелена Цигановић, сарадник; Никола Дробњаковић, техничка припрема; Штампа: У.Р. за дизајн и штампу „Simple“ Зајечар